

[J. R. Poulsen.]

ledes det gaar med Indkøb ad Frivillighedens Vej af Jord fra større Gaarde til Hjælp for indeklemte Jordbrug? Man kunde derved samle den Erfaring, som skulde til, og det var maaske unødvendigt at gaa til saadanne drastiske Bestemmelser, som nu foreslaas.

Man siger jo, at een Svale gør ingen Sommer, og i det andet høje Ting var det ærede Medlem Hr. Steen den eneste Svale. Der er selvfølgelig langt til, at der bliver Sommer i Folketinget — der skal mange Svaler til —, men jeg synes, den højtærede Landbrugsminister maa være bange for, at der kunde komme nogle flere Svaler her. Der skulde jo ikke saa mange Svaler til, for at vi kunde faa Sommer i Landstinget, og da kunde det hurtigt lade sig gøre at faa et Forslag med saa slemme Bestemmelser som dem om Ekspropriation stoppet.

I det hele taget er dette Forslag som flere andre, vi har behandlet i Vinter, et Udtryk for, at den højtærede Landbrugsminister deler Landbruget i to Dele, idet Grænsen enten er 30 000 eller 40 000 Kr.s Grundværdi. Det kunde synes, som om den højtærede Minister i aldeles overvejende Grad er Landbrugsminister for dem med under 30 000 Kr.s Grundværdi. Man hører undertiden andre Landmænd spørge: Har vi da ingen Landbrugsminister? Naar man saa svarer dem: Jo, det har vi skam, han hedder Bording, og han er en meget flink Mand, saa siges der: Ja, men vi mærker saa lidt til ham! Jeg tror ikke, det vilde hjælpe, om man fik en Minister mere for det lidt større Landbrug — jeg er bange for, at de to ikke kunde arbejde rigtig godt sammen —, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at gøre sin Indflydelse gældende i Ministeriet, saa at Landbrugets Krav, som de mange, mange Gange er blevet fremsat, ogsaa kunde blive hørt af det Ministerium, som vi ude paa Landet kalder for et Fagforeningsministerium.

Det er ulykkeligvis saadan, at Landbrugets Enighed meget vanskeligt kan etableres, og jeg vil bebrejde Regeringen og Regeringspartierne, at de, hver Gang der er Tilløb til saadan Enighed, stadig forsøger at gøre Kløften mellem smaa og større Landbrugere dybere. Dette Forslag er i Virkeligheden ogsaa et Bevis for Rigtigheden af denne min Antagelse.

Der skrives om, at Regeringen har Overvejelser i Gang for at finde Vej frem til Forbedring af Landbrugets Rentabilitet. Det forekommer mig, at der fra Landbrugsraadets og andre faglige Organisa-

tioners Side Gang paa Gang er paavist Vej til at forbedre Landbrugets Kaar. Da alle andre Erhverv og Klasser i vort Land er inde i Højkonjunktur og faar Løntillæg, naar blot de kræver det, forekommer det mig underligt, at det største eksporterende Erhverv ikke kan faa sine Ønsker opfyldt, saaledes at det kan blive nogenlunde ligestillet med andre Erhverv.

Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Landbrugsminister ikke har saa megen Magt i Regeringen, at han vil lade Rigsdagssamlingen gaa til Ende uden at gøre sin Indsats for det Erhverv, han repræsenterer. Det Krav er fremsat af mit Partis Formand, Hr. Christmas Møller, og jeg vil gerne gøre hans Ord til mine og anmode indtrængende om, at Regeringen ikke hjemsender Rigsdagen, før der er foretaget et eller andet, der virkelig betyder en Forbedring af Landbrugets Kaar. De 7 magre Aar, som Landbruget nu har gennemgaaet, og navnlig den meget daarlige Høst i Fjor, som store Dele af Landet har haft, vil bevirke en voldsom Stigning i Tvangsauktionerne, og det vil ikke kunne undgaas, at det øvrige Samfund kommer til at mærke det.

Jeg ønsker derfor at høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, hvorvidt der er Mulighed for, at der vil blive fremsat Lovforslag, og jeg behøver kun at pege paa to Ting, som jeg mener har Betydning: en Nedsættelse af de uretfærdige Ejendoms-skatter og en Smørordning, som det nu er krævet af Mejeribrugets og andre Organisationer. Endelig ønsker jeg at høre, om den højtærede Minister ikke kunde imødekomme os ved at udtage Ekspropriationsbestemmelserne af dette Lovforslag, da jeg tror, det i saa Fald vilde kunne blive gennemført enstemmigt. Det vilde jo dog være et enkelt Bevis paa, at store og smaa Landbrugere kunde være enige.

Oluf Johansen: Fra dette Aarhundredes Begyndelse og til i Dag har Jordspørgsmaalet spillet en betydelig Rolle ved Drøftelsen af landbrugspolitiske Spørgsmaal. Adgangen til Jord blev et Folkekrav, og det er gennem Tiderne kommet til at staa som Vejen ikke blot til social Rejsning, men for mange ogsaa som en økonomisk Vinding. Stærkest har Jordspørgsmaalet været ført frem som et socialt Spørgsmaal. Adgangen til Jord blev for mange ikke blot Vejen til Selvstændighed, men den bedste Vej frem til at sikre sig Livets Goder, højne de paa-gældendes Livsværdi, skabe de bedste Vilkaar for dem selv og deres Børn. Under Kravet om Adgang til Jord rejste Husmands-